

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 89

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 31 ianuarie 2006

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 699 din 20 decembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor.....	1-2		
		Decizia nr. 700 din 20 decembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	3-4
		ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		28. — Ordonanță privind reglementarea unor măsuri financiar-fiscale	4-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 699 din 20 decembrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Ion Tiucă — procuror
Cristina Cătălina Turcu — magistrat-asistent

La apelul nominal răspunde Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații, prin consilier juridic, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 517 din 11 octombrie 2005.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 octombrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 2.867/2005, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, excepție ridicată de Societatea Comercială BV — S.R.L. Giurgiu în Dosarul nr. 2.867/2005 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

dispozițiilor art. 47 alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, excepție ridicată de Societatea Comercială BV — S.R.L. într-un litigiu având ca obiect soluționarea plângerii formulate de autorul excepției împotriva unei decizii a Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații prin care s-a stabilit în sarcina autorului excepției un anumit quantum al tarifului de monitorizare.

În motivarea excepției autorul acesteia susține că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 56, întrucât aplicarea tarifului de monitorizare, de către Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații, ca procent aplicat asupra cifrei de afaceri obținute și din alte activități împovărează nejustificat furnizorul de rețele și servicii de telecomunicații electronice care prestează și alte tipuri de activități, nesupuse reglementării și autorizării Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații. Totodată, se consideră că Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații percepe o taxă care nu reflectă nici o contraprestație.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, întrucât textul legal criticat nu asigură așezarea justă a sarcinilor fiscale, ceea ce încalcă dispozițiile art. 56 din Constituție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 47 alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de

reglementare a comunicațiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 27 iunie 2002, care au următorul cuprins: „(3) *Tariful de monitorizare datorat de fiecare furnizor de rețele sau de servicii de comunicații electronice se stabilește prin decizie a președintelui ANRC, ca produs între:*

- a) *procentul determinat potrivit prevederilor alin. (2); și*
- b) *cifra de afaceri a furnizorului respectiv, corespunzătoare anului anterior.*“

Textul constituțional invocat în susținerea excepției este cel al art. 56 privind contribuțiile financiare.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține că dispozițiile legale criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate în raport cu art. 56 din Constituție. Astfel, Curtea, prin Decizia nr. 517 din 11 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.041 din 23 noiembrie 2005, a constatat constituționalitatea întregului art. 47 al ordonanței de urgență în cauză.

Cu acel prilej, Curtea, în esență, a reținut că tariful de monitorizare exprimă plata oficială stabilită pentru serviciile prestate sau lucrările executate, în funcție de importanța, volumul și valoarea acestora, și nu reprezintă o sarcină fiscală, în sensul de impozite sau de taxe ce constituie venituri la bugetul de stat, ci este o plată legală pentru activitatea de supraveghere și control al pieței comunicațiilor electronice, desfășurată de Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații.

Neexistând elemente noi de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

De altfel, Curtea constată că Legea nr. 239/2005 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul comunicațiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 26 iulie 2005, introduce, în cadrul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2002, un nou capitol — capitolul VIII¹ „*Tariful de monitorizare*” —, care intră în vigoare la data de 31 decembrie 2005. În cadrul acestui capitol, la art. 48⁴ alin. (2), se prevede că furnizorii de rețele publice de comunicații electronice, furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului sau furnizorii de servicii poștale pot solicita, în vederea determinării tarifului de monitorizare aplicabil, luarea în considerație a veniturilor rezultate din furnizarea de rețele sau de servicii de comunicații electronice ori din furnizarea de servicii poștale, în locul cifrei de afaceri prevăzute în situațiile financiare anuale întocmite pentru anul anterior celui pentru care se datorează tariful de monitorizare estimativ, ceea ce este o modificare în sensul dorit de autorul excepției.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, excepție ridicată de Societatea Comercială BV — S.R.L. Giurgiu în Dosarul nr. 2.867/2005 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 decembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 700

din 20 decembrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1)
din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 7 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, care are următorul cuprins:

„Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ unilateral, trebuie să solicite autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia. Plângerea se poate adresa în egală măsură organului ierarhic superior, dacă acesta există.”

În susținerea excepției de neconstituționalitate este invocat art. 21 alin. (4) din Constituție, referitor la caracterul facultativ și gratuit al jurisdicțiilor speciale administrative.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate în raport cu textul art. 21 alin. (4) din Constituție. Astfel, prin Decizia nr. 252 din 10 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 534 din 23 iunie 2005, Curtea, respingând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, a reținut, în esență, că textul constituțional care se referă la caracterul facultativ al jurisdicțiilor speciale administrative nu este aplicabil prevederilor legale criticate care instituie obligația persoanei vătămate de a se adresa, cu reclamație, organului administrativ emitent, pe calea recursului grațios, sau organului ierarhic superior, pe calea recursului ierarhic, mai înainte de sesizarea instanței de judecată cu anularea actului considerat ilegal. De asemenea, Curtea a mai statuat că nici o dispoziție constituțională nu interzice ca prin lege să se instituie o procedură administrativă prealabilă, fără caracter jurisdicțional, cum este, de exemplu, procedura recursului administrativ grațios sau a celui ierarhic.

Neexistând elemente noi de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Societatea Comercială „Lucom Prodimpex” — S.R.L. Târgu Mureș în Dosarul nr. 167/2005 al Tribunalului Mureș.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 octombrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 167/2005, **Tribunalul Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Lucom Prodimpex” — S.R.L. Târgu Mureș într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de anulare și suspendare a executării unui act administrativ, formulată de autorul excepției.

În motivarea excepției autorul acesteia susține că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (4), întrucât condiționează accesul liber la justiție de îndeplinirea procedurii solicitării revocării actului în cauză emis de autoritatea administrativă, procedură pe care autorul excepției o consideră ca fiind administrativ-jurisdicțională.

Tribunalul Mureș consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În argumentarea acestei opinii este invocată jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Societatea Comercială „Lucom Prodimpex” — S.R.L. Târgu Mureș în Dosarul nr. 167/2005 al Tribunalului Mureș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 decembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind reglementarea unor măsuri financiar-fiscale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. II.1 din Legea nr. 404/2005 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

PARTEA I

Reglementări ale unor operațiuni financiar-fiscale

TITLUL I

Dispoziții privind activitatea de creditare desfășurată de instituții financiare nebancare

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

SECȚIUNEA 1

Domeniul de aplicare

Art. 1. — Prezentul titlu reglementează condițiile minime de acces al instituțiilor financiare nebancare la activitatea de creditare, în scopul asigurării și menținerii stabilității financiare.

Art. 2. — (1) *Activitatea de creditare* reprezintă orice formă de finanțare, realizată de instituțiile financiare nebancare în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1).

(2) Banca Națională a României este singura autoritate în măsură să decidă dacă activitatea desfășurată de o entitate este de natura activității de creditare și intră sub incidența prezentului titlu.

Art. 3. — (1) Activitatea de creditare se desfășoară prin instituții de credit definite în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 58/1998 privind activitatea bancară, republicată, și prin instituții financiare nebancare, în condițiile stabilite prin

prezentul titlu, precum și prin legi speciale care le reglementează activitatea.

(2) Entitățile, altele decât cele prevăzute la alin. (1), nu pot desfășura cu titlu profesional activități de creditare.

SECȚIUNEA a 2-a

Definiții

Art. 4. — În sensul prezentei ordonanțe, termenii și expresiile de mai jos se definesc astfel:

a) *instituție financiară nebancară* — persoană juridică constituită cu scopul de a desfășura, cu titlu profesional, activități de creditare de natura celor prevăzute la art. 7 alin. (1) și ale căror surse de finanțare provin din resurse proprii sau împrumutate de la instituții de credit, de la alte instituții financiare sau, după caz, din alte surse prevăzute în legi speciale;

b) *activități permise instituțiilor financiare nebancare* — activitățile prevăzute la art. 7 și 8, care se desfășoară în baza prevederilor prezentului titlu și, după caz, a legilor speciale care le reglementează activitatea;

c) *conducători* — persoanele care, potrivit actelor constitutive și/sau hotărârii organelor statutare ale instituțiilor financiare nebancare, sunt împuternicite să conducă și să coordoneze activitatea zilnică a acestora și sunt investite cu competența de a angaja răspunderea instituțiilor financiare nebancare;

d) *acționar semnificativ* — persoana fizică, persoana juridică sau grupul de persoane fizice și/sau juridice care acționează împreună și care dețin direct sau indirect o participație de 10% ori mai mult din capitalul social al unei societăți sau din drepturile de vot ori o participație care

permite exercitarea unei influențe semnificative asupra gestiunii și politicii de afaceri ale acesteia;

e) *notificare* — acțiunea întreprinsă de instituțiile financiare nebancale, inclusiv prin depunerea documentației stabilite de Banca Națională a României, în vederea obținerii de la aceasta a actului care atestă înregistrarea și permite desfășurarea activității de creditare;

f) *Registrul general al instituțiilor financiare nebancale*, denumit în continuare *Registrul general*, — registru deschis și ținut de Banca Națională a României, în care sunt înscrise instituțiile financiare nebancale ce îndeplinesc cerințele generale prevăzute la cap. II secțiunea 1;

g) *Registrul special al instituțiilor financiare nebancale*, denumit în continuare *Registrul special*, — registru deschis și ținut de Banca Națională a României, în care sunt înscrise instituțiile financiare nebancale ce îndeplinesc criteriile prevăzute la art. 27;

h) *Registrul de evidență al caselor de ajutor reciproc și al caselor de amanet*, denumit în continuare *Registrul de evidență*, — registru deschis și ținut de Banca Națională a României, în care sunt înscrise casele de ajutor reciproc și casele de amanet.

SECȚIUNEA a 3-a

Organizarea și funcționarea

Art. 5. — (1) Instituțiile financiare nebancale au obligația de a se constitui ca societăți comerciale pe acțiuni. Organizarea și funcționarea instituțiilor financiare nebancale sunt reglementate de prevederile prezentului titlu, ale Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și, după caz, de alte legi speciale în materie.

(2) Persoanele juridice prevăzute la cap. VIII fac excepție de la obligativitatea constituirii sub formă de societăți comerciale pe acțiuni.

Art. 6. — (1) Denumirea unei entități care poate desfășura activitate de creditare, în condițiile prezentului titlu, va include sintagma „instituție financiară nebancale” sau abrevierea acesteia „IFN”. Sintagma „instituție financiară nebancale” va fi folosită în denumire, antet, acte oficiale, contracte ori alte asemenea documente, reclame sau în publicitate numai de către instituțiile financiare nebancale.

(2) Instituțiile financiare nebancale nu pot folosi în denumire, antet, sau în alte atribute de identificare orice cuvinte și expresii care ar induce publicul în eroare cu privire la statutul ori la activitățile și operațiunile instituțiilor financiare nebancale.

SECȚIUNEA a 4-a

Activități permise

Art. 7. — (1) Instituțiile financiare nebancale pot desfășura următoarele activități de creditare:

a) acordare de credite, incluzând, fără a se limita la: credite de consum, credite ipotecare, credite imobiliare, microcredite, finanțarea tranzacțiilor comerciale, operațiuni de factoring, scontare, forfetare;

b) leasing financiar;

c) emitere de garanții și asumare de angajamente, inclusiv garantarea creditului;

d) acordare de credite cu primire de bunuri spre păstrare, respectiv amanetare prin case de amanet;

e) acordare de credite către membrii unor asociații fără scop patrimonial, organizate pe baza liberului consimțământ al salariaților/pensionarilor, în vederea sprijinirii prin

împrumuturi financiare a membrilor lor, respectiv case de ajutor reciproc;

f) alte forme de finanțare de natura creditului.

(2) Instituțiile financiare nebancale, în derularea activităților aferente creditelor de consum, pot emite și administra carduri de credit pentru clienți și pot desfășura activități legate de procesarea tranzacțiilor cu acestea, cu respectarea reglementărilor Băncii Naționale a României în domeniu.

(3) Instituțiile financiare nebancale pot acorda servicii conexe și de consultanță legate de realizarea activităților prevăzute la alin. (1).

(4) Instituțiile financiare nebancale pot efectua operațiuni în mandat în relația cu alte instituții financiare nebancale și/sau instituții de credit legate de activitatea de creditare desfășurată de acestea.

Art. 8. — (1) Instituțiile financiare nebancale pot desfășura, în aplicarea art. 7, după caz, următoarele operațiuni cu bunuri mobile și imobile:

a) operațiuni necesare desfășurării activității;

b) închiriere de bunuri mobile și imobile către terțe părți, inclusiv leasing operațional, cu condiția ca valoarea bunurilor mobile și imobile închiriate să nu depășească o limită care se stabilește prin norme de către Banca Națională a României;

c) operațiuni cu bunuri mobile și imobile dobândite ca urmare a executării silite a creanțelor instituțiilor financiare nebancale sau renunțării voluntare de către utilizator la bunurile care fac obiectul contractelor de leasing financiar.

(2) Bunurile mobile și imobile dobândite în urma executării silite a creanțelor instituțiilor financiare nebancale vor fi vândute de acestea în termen de un an de la data dobândirii, dacă aceste bunuri nu sunt utilizate în condițiile prevăzute la alin. (1). Pentru motive justificate, termenul poate fi prelungit cu aprobarea Băncii Naționale a României.

(3) Instituțiile financiare nebancale care desfășoară activitățile prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. b) vor putea da o altă destinație bunurilor mobile și imobile dobândite în urma executării silite a creanțelor sau returnării lor voluntare de către utilizator, în termen de un an de la data dobândirii acestora.

SECȚIUNEA a 5-a

Interdicții

Art. 9. — Se interzic instituțiilor financiare nebancale:

a) desfășurarea de activități de atragere de depozite ori de alte fonduri rambursabile de la public;

b) emiterea de obligațiuni, cu excepția ofertei publice adresate investitorilor calificați, în înțelesul legii privind piața de capital;

c) includerea în obiectul principal de activitate a oricărei alte activități decât cea prevăzută la art. 7 alin. (1);

d) includerea în obiectul secundar de activitate a oricărei alte activități decât cea prevăzută la art. 7 alin. (2)–(4) și la art. 8.

Art. 10. — Entitățile care nu se încadrează în prevederile prezentului titlu nu pot folosi în denumire, antet ori în acte emise sintagma „instituție financiară nebancale” sau orice derivat al acesteia care ar induce publicul în eroare cu privire la desfășurarea de activități de acordare de credite în baza prezentului titlu.

Art. 11. — Nu pot deține calitatea de fondator, acționar semnificativ, conducător, administrator, auditor financiar al unei instituții financiare nebancale următoarele:

a) persoanele nominalizate în listele prevăzute la art. 23 și 27 din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului;

b) persoanele împotriva cărora au fost pronunțate hotărâri definitive pentru infracțiuni de corupție, spălare de bani, înșelăciune, infracțiuni contra patrimoniului, abuz în serviciu, luare sau dare de mită, fals și uz de fals, deturnare de fonduri, evaziune fiscală, primiri de foloase necuvenite, trafic de influență, măturie mincinoasă ori alte fapte penale.

Art. 12. — Instituțiile financiare nebankare nu pot desfășura următoarele activități:

a) operațiuni cu bunuri mobile și imobile, cu excepția celor prevăzute la art. 8;

b) gajarea propriilor acțiuni în contul datoriilor instituției financiare nebankare;

c) acordarea de credite, condiționată de vânzarea sau de cumpărarea acțiunilor instituției financiare nebankare;

d) acordarea de credite garantate cu acțiunile proprii ale instituției financiare nebankare;

e) acordarea de credite condiționată de acceptarea de către client a altor servicii care nu au legătură cu operațiunea de creditare respectivă.

CAPITOLUL II Cerințe și registre

SECȚIUNEA 1 Cerințe generale

Art. 13. — (1) Prezenta secțiune este aplicabilă exclusiv instituțiilor financiare nebankare ce fac obiectul înscrierii în Registrul general.

(2) La înființare, instituțiile financiare nebankare trebuie să îndeplinească cumulativ cerințele generale prevăzute în prezenta secțiune.

Art. 14. — (1) Capitalul social minim al instituțiilor financiare nebankare va fi stabilit de Banca Națională a României prin reglementări, fără a putea fi mai mic decât echivalentul în moneda națională (leu) al sumei de 200.000 euro. Banca Națională a României va putea stabili niveluri diferențiate de capital social minim în funcție de tipul de activitate al instituției financiare nebankare.

(2) Capitalul social minim al instituțiilor financiare nebankare trebuie să fie vărsat integral, în formă bănească, la momentul subscrierii.

(3) Acțiunile emise de instituțiile financiare nebankare nu pot fi decât acțiuni nominative.

(4) Instituțiile financiare nebankare pot majora capitalul social prin aporturi bănești, precum și prin încorporarea rezervelor constituite din profitul net, a dividendelor din profitul net convenit acționarilor după plata impozitului pe dividende și a rezultatului reportat reprezentând profit net.

Art. 15. — (1) Instituțiile financiare nebankare au obligația de a furniza informații detaliate Băncii Naționale a României, referitoare la calitatea acționarilor semnificativi, structura grupurilor din care fac parte aceștia, precum și la situația financiară a grupului.

(2) Banca Națională a României poate solicita orice fel de informații cu privire la oricare dintre entitățile care sunt parte a grupului.

Art. 16. — Conducătorii instituțiilor financiare nebankare trebuie să îndeplinească, cumulativ, cel puțin următoarele condiții:

- a) să aibă onorabilitatea corespunzătoare funcției;
- b) să nu fi cauzat prin activitatea lor falimentul unui agent economic;
- c) să aibă studii superioare;

d) să aibă experiență într-un domeniu considerat relevant de Banca Națională a României.

Art. 17. — (1) Instituțiile financiare nebankare vor emite, cu respectarea reglementărilor Băncii Naționale a României, norme interne pentru realizarea obiectului de activitate în conformitate cu regulile unei practici prudente și sănătoase.

(2) În cadrul normelor interne de creditare instituțiile financiare nebankare vor stabili reguli care să se refere cel puțin la bonitatea beneficiarului, la criteriile și condițiile acordării creditului.

Art. 18. — (1) Instituțiile financiare nebankare vor organiza și vor conduce evidența contabilă în conformitate cu prevederile Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, și cu reglementările specifice elaborate de Banca Națională a României, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice.

(2) Situațiile financiare ale instituțiilor financiare nebankare vor fi auditate în conformitate cu prevederile art. 48 și 49.

Art. 19. — Instituțiile financiare nebankare constituie, regularizează și utilizează provizioane specifice de risc de credit, care sunt deductibile la calculul impozitului pe profit, în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal. Clasificarea creditelor, determinarea necesarului de provizioane specifice de risc de credit, precum și constituirea, regularizarea și utilizarea acestor provizioane se efectuează prin aplicarea în mod corespunzător a regulamentelor Băncii Naționale a României privind clasificarea creditelor și plasamentelor și constituirea, regularizarea și utilizarea provizioanelor specifice de risc de credit emise pentru instituțiile de credit.

Art. 20. — Operațiunile de încasări și plăți aferente activității de creditare se derulează prin conturi deschise de instituțiile financiare nebankare la instituții de credit persoane juridice române, precum și la sucursalele din România ale instituțiilor de credit străine autorizate de Banca Națională a României să funcționeze pe teritoriul României, precum și prin casierile proprii ale instituțiilor financiare nebankare.

Art. 21. — Instituțiile financiare nebankare sunt obligate să raporteze Băncii Naționale a României structura portofoliului de credite și orice informație solicitată de banca centrală în scop statistic și de analiză, în conformitate cu cerințele stabilite prin reglementările acesteia.

SECȚIUNEA a 2-a

Notificarea

Art. 22. — (1) Înființarea instituțiilor financiare nebankare se notifică Băncii Naționale a României în termen de 30 de zile de la data înmatriculării în registrul comerțului.

(2) Instituțiile financiare nebankare pot desfășura activitățile specifice prevăzute în obiectul de activitate numai după primirea de la Banca Națională a României a documentului care atestă înscrierea în Registrul general.

Art. 23. — (1) Procedura și condițiile de notificare vor fi stabilite prin reglementări ale Băncii Naționale a României.

(2) Cererea de luare în evidență în Registrul general va fi însoțită de documentația care conține, fără a se limita la:

- a) actul constitutiv depus la registrul comerțului;
- b) certificatul de înmatriculare la registrul comerțului;
- c) informarea cu privire la conducători și administratori, respectiv datele de identificare a acestora, însoțite de curriculum vitae și de certificatul de cazier judiciar;
- d) lista participațiilor instituției financiare nebankare și ale acționarilor semnificativi/fondatorilor/conducătorilor în alte societăți comerciale;

e) studiul de fezabilitate, care va cuprinde cel puțin tipul de operațiuni prevăzute a se desfășura, structura organizatorică și estimări ale situației financiare pe următorii 2 ani;

f) identitatea auditorului financiar;

g) normele interne care reglementează activitățile desfășurate.

Art. 24. — Instituțiile financiare nebancale sunt obligate să notifice Băncii Naționale a României orice modificare intervenită cu privire la documentația depusă inițial, în termen de 30 de zile de la survenirea acesteia.

SECȚIUNEA a 3-a

Registrul general

Art. 25. — (1) În urma notificării efectuate de instituțiile financiare nebancale la Banca Națională a României, în conformitate cu prevederile art. 22 alin. (1), acestea vor fi luate în evidență și vor fi înscrise în Registrul general ținut la Banca Națională a României, numai dacă acestea prezintă dovada respectării cerințelor prevăzute la secțiunea 1.

(2) Banca Națională a României va elibera și va transmite instituțiilor financiare nebancale documentul care atestă luarea în evidență Registrului general, în termen de 60 de zile de la notificare.

SECȚIUNEA a 4-a

Cerințe speciale

Art. 26. — (1) Prezenta secțiune este aplicabilă exclusiv instituțiilor financiare nebancale ce fac obiectul înscrierii în Registrul special.

(2) Înscrierea instituțiilor financiare nebancale în Registrul special nu exclude îndeplinirea cerințelor generale prevăzute la secțiunea 1.

Art. 27. — (1) Banca Națională a României va stabili prin reglementări criteriile de înregistrare a instituțiilor financiare nebancale în Registrul special.

(2) Criteriile prevăzute la alin. (1) se pot referi, fără a se limita la:

- a) cifra de afaceri;
- b) volumul creditelor;
- c) gradul de îndatorare;
- d) totalul activelor;
- e) capitalurile proprii.

Art. 28. — (1) Îndeplinirea criteriilor și înscrierea în Registrul special atrag în sarcina instituțiilor financiare nebancale respectarea cumulativă a cerințelor prevăzute la alin. (2)–(5).

(2) Calitatea acționarilor și structura grupurilor din care aceștia fac parte trebuie să corespundă nevoii garantării unei gestiuni prudente și sănătoase a instituțiilor financiare nebancale și să permită realizarea unei supravegheri eficiente:

a) să dispună de o situație financiară stabilă, care să justifice în mod satisfăcător proveniența fondurilor destinate obținerii participației la capitalul social al instituțiilor financiare nebancale și care să creeze premise pentru o eventuală susținere financiară a acesteia;

b) să furnizeze suficiente informații care să asigure transparența necesară pentru identificarea grupului din care fac parte;

c) să furnizeze informații privind acționarii semnificativi, potrivit cerințelor stabilite prin reglementările Băncii Naționale a României.

(3) Conducătorii și administratorii trebuie să îndeplinească următoarele criterii de calificare și experiență profesională:

a) conducătorii să aibă studii superioare și o experiență de minimum 2 ani în unul dintre domeniile considerate relevante de Banca Națională a României;

b) cel puțin unul dintre administratori să aibă experiență în domeniul financiar-contabil de minimum un an.

(4) La organizarea și conducerea instituțiilor financiare nebancale vor fi avute în vedere următoarele:

a) un regulament propriu de funcționare, prin care se vor detalia atribuțiile și competențele fiecărui compartiment prevăzut în structura organizatorică, precum și relațiile dintre compartimente;

b) constituirea în structura acestora a cel puțin unui comitet de administrare a riscurilor și a unui comitet de audit, ale căror atribuții minime vor fi stabilite prin reglementările Băncii Naționale a României;

c) conducerea trebuie să fie asigurată de cel puțin 2 conducători, salariați ai instituției respective, desemnați conform statutului societății;

d) conducătorii trebuie să asigure efectiv conducerea de zi cu zi a activității instituțiilor financiare nebancale, să exercite exclusiv funcția pentru care au fost numiți și cel puțin unul dintre aceștia să ateste cunoașterea limbii române;

e) administratorii pot fi numai persoane fizice.

(5) Instituțiile financiare nebancale trebuie să respecte cerințele prudentiale care se referă, fără a se limita la:

- a) fonduri proprii;
- b) expunerea față de un debitor și expunerea agregată;
- c) expunerea față de persoanele aflate în relații speciale cu instituțiile financiare nebancale;
- d) calitatea activelor, constituirea și utilizarea provizionanelor de risc;
- e) organizare și control intern.

Art. 29. — (1) Instituțiile financiare nebancale vor elabora norme interne în vederea aplicării cerințelor speciale și le vor transmite Băncii Naționale a României în termen de 5 zile de la data începerii desfășurării activității.

(2) Modificările operate în normele interne referitoare la desfășurarea activității vor fi transmise Băncii Naționale a României în termen de 5 zile de la aprobarea acestora de către organele statutare.

(3) Banca Națională a României poate solicita instituțiilor financiare nebancale modificarea în consecință a normelor interne în cazul în care se constată că acestea nu sunt conforme cu cerințele prezentului titlu, ale reglementărilor aplicabile și ale desfășurării unei activități pe baze prudente și sănătoase.

SECȚIUNEA a 5-a

Registrul special

Art. 30. — (1) În momentul îndeplinirii criteriilor prevăzute prin reglementările emise de Banca Națională a României, instituțiile financiare nebancale vor fi înscrise în mod automat în Registrul special și vor fi supuse supravegherii Băncii Naționale a României.

(2) Banca Națională a României va elibera și va transmite instituțiilor financiare nebancale documentul care atestă luarea în evidență Registrului special.

Art. 31. — Instituțiile financiare nebancale înscrise în Registrul special vor rămâne, totodată, și în baza de date a Registrului general.

Art. 32. — (1) Instituțiile financiare nebancale înscrise în Registrul special vor respecta obligațiile stabilite la

secțiunea a 4-a și reglementările date în aplicarea acestuia, indiferent dacă criteriile care au stat la baza înscrierii în Registrul special mai sunt sau nu îndeplinite.

(2) Banca Națională a României își va putea exercita în continuare prerogativele de supraveghere și asupra instituțiilor financiare nebankare care nu mai îndeplinesc criteriile prevăzute la art. 27 alin. (2).

SECȚIUNEA a 6-a

Registrul de evidență

Art. 33. — (1) În urma notificării efectuate de casele de ajutor reciproc și casele de amanet la Banca Națională a României, acestea vor fi luate în evidență și înscrise în Registrul de evidență ținut la Banca Națională a României.

(2) Banca Națională a României va elibera și va transmite caselor de ajutor reciproc și caselor de amanet documentul care atestă luarea în evidență Registrului de evidență, în termen de 30 de zile de la notificare.

CAPITOLUL III

Monitorizarea și supravegherea

Art. 34. — (1) În scopul realizării obiectivelor sale privind stabilitatea financiară, Banca Națională a României realizează monitorizarea instituțiilor financiare nebankare înscrise în Registrul general și supravegherea prudențială a instituțiilor financiare nebankare înscrise în Registrul special, care desfășoară activitate pe teritoriul României.

(2) Urmărirea respectării cerințelor prevăzute de legislația aplicabilă instituțiilor financiare nebankare se realizează de Banca Națională a României, pe baza raportărilor făcute potrivit prezentului titlu și a reglementărilor date în aplicarea acesteia, inclusiv prin inspecții desfășurate la sediul instituțiilor financiare nebankare.

(3) Instituțiile financiare nebankare sunt obligate să transmită Băncii Naționale a României orice informații solicitate de aceasta.

Art. 35. — În exercitarea atribuțiilor sale prevăzute în prezentul titlu, Banca Națională a României desfășoară inspecții la sediul instituțiilor financiare nebankare prin personalul împuternicit în acest sens, ori de câte ori consideră necesar.

Art. 36. — Instituțiile financiare nebankare sunt obligate să permită personalului Băncii Naționale a României, care efectuează inspecția, să le examineze evidențele, conturile și operațiunile și să furnizeze toate documentele și informațiile legate de administrarea, controlul intern și operațiunile instituțiilor financiare nebankare, astfel cum vor fi solicitate de către acesta.

Art. 37. — (1) Banca Națională a României va emite reglementări privind regimul instituțiilor financiare nebankare legat de calitatea de persoane juridice declarante la Centrala Riscurilor Bancare a Băncii Naționale a României.

(2) Nu se consideră încălcarea obligației de păstrare a secretului bancar transmiterea de către Centrala Riscurilor Bancare a informațiilor de risc bancar existente în baza sa de date către instituțiile financiare nebankare.

CAPITOLUL IV

Fuziunea, divizarea și lichidarea

Art. 38. — Prevederile prezentului capitol se aplică numai instituțiilor financiare nebankare care fac obiectul înscrierii în Registrul general și în Registrul special.

Art. 39. — Fuziunea sau divizarea instituțiilor financiare nebankare se va efectua potrivit dispozițiilor legale aplicabile.

Art. 40. — (1) Fuziunea se poate realiza:

a) între două sau mai multe instituții financiare nebankare;

b) între instituții financiare nebankare și instituții de credit, cu excepția instituțiilor emitente de monedă electronică.

(2) Fuziunea și divizarea, în condițiile alin. (1), se notifică Băncii Naționale a României.

(3) În situația în care în urma procesului de fuziune sau de divizare a unei instituții financiare nebankare rezultă instituții financiare nebankare noi, acestea sunt obligate să urmeze procedura de notificare prevăzută la cap. II secțiunea a 2-a.

Art. 41. — Lichidarea instituțiilor financiare nebankare se va face conform legislației în materie.

CAPITOLUL V

Documente contractuale, registre și evidențe

Art. 42. — (1) Instituțiile financiare nebankare întocmesc și păstrează, la sediul lor social, documente și evidențe, în limba română, cuprinzând:

a) contractul de societate și statutul, precum și toate actele adiționale prin care acestea au fost modificate;

b) un registru al acționarilor săi, cu excepția cazurilor în care evidența acționarilor este ținută de o societate de registru independent, potrivit legii;

c) hotărârile adunării generale a acționarilor;

d) procesele-verbale ale ședințelor și hotărârile consiliului de administrație și ale comitetelor prevăzute de prezentul titlu sau de reglementările Băncii Naționale a României și, după caz, ale comitetelor constituite pe baza hotărârii organelor statutare;

e) registrele și înregistrările contabile care evidențiază clar și corect situația activității sale, explicarea tranzacțiilor și situației sale financiare, astfel încât să permită Băncii Naționale a României să determine dacă acestea s-au conformat prevederilor prezentului titlu;

f) reglementările proprii referitoare la desfășurarea activității, precum și toate amendamentele acestora;

g) alte înregistrări care sunt cerute potrivit prezentului titlu ori prevederilor reglementărilor Băncii Naționale a României.

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) lit. a) și f), precum și modificările intervenite vor fi transmise Băncii Naționale a României.

Art. 43. — (1) Instituțiile financiare nebankare întocmesc și păstrează la sediul social și/sau la sediile secundare un exemplar al documentației de credit și orice informații privitoare la relațiile lor de afaceri cu clienții și cu alte persoane pe care Banca Națională a României le poate prevedea prin reglementări, care se pun la dispoziție personalului autorizat al Băncii Naționale a României, la cererea acestuia.

(2) Cu respectarea obligativității punerii la dispoziție personalului împuternicit al Băncii Naționale a României, la cererea acestuia, a documentelor menționate la alin. (1), instituțiile financiare nebankare pot păstra aceste documente și în alte amplasamente corespunzătoare.

Art. 44. — Toate operațiunile de credit și garanție ale instituției financiare nebankare trebuie consemnate în documente contractuale din care să rezulte clar toți termenii și toate condițiile respectivelor tranzacții. Aceste documente trebuie păstrate de instituția financiară

nebanară și puse la dispoziție personalului autorizat al Băncii Naționale a României, la cererea acestuia.

Art. 45. — (1) Contractele de credit, în înțelesul art. 7 alin. (1), precum și garanțiile reale și personale, constituite în scopul garantării creditului, constituie titluri executorii.

(2) Garanțiile constituite în favoarea instituției financiare nebanară în scopul garantării creditelor, care îndeplinesc condițiile de publicitate prevăzute de lege, conferă instituțiilor financiare nebanară prioritate față de terți, inclusiv statul, ale căror creanțe și garanții au îndeplinit ulterior condițiile de publicitate.

CAPITOLUL VI

Situații financiare anuale și auditarea acestora

Art. 46. — Instituțiile financiare nebanară trebuie să țină permanent evidența contabilă, în concordanță cu prevederile Legii nr. 82/1991, republicată, și ale reglementărilor specifice date în aplicarea acesteia, și să întocmească situații financiare care să ofere o imagine fidelă a poziției financiare, a performanței financiare, a fluxurilor de trezorerie și a celorlalte informații referitoare la activitatea desfășurată.

Art. 47. — Instituțiile financiare nebanară sunt obligate să prezinte Băncii Naționale a României situațiile lor financiare, precum și alte date și informații cerute de Banca Națională a României, la termenele și în forma stabilite prin reglementări emise de aceasta.

Art. 48. — (1) Situațiile financiare ale instituțiilor financiare nebanară înscrise în Registrul general vor fi auditate de auditori financiari, persoane juridice sau fizice.

(2) Situațiile financiare ale instituțiilor financiare nebanară înscrise în Registrul special vor fi auditate exclusiv de auditori financiari, persoane juridice, agreeți de Banca Națională a României, în baza experienței dovedite în exercitarea activității de audit financiar.

Art. 49. — (1) În scopul auditării situațiilor financiare, instituțiile financiare nebanară vor încheia contracte cu auditori financiari, persoane juridice sau fizice, după caz, autorizate de Camera Auditorilor Financiari din România, potrivit legii.

(2) Auditorul financiar are următoarele atribuții:

a) întocmește un raport anual împreună cu opinia sa, din care să rezulte dacă situațiile financiare prezintă o imagine fidelă a poziției financiare, a performanței financiare, a fluxurilor de trezorerie ale instituției financiare nebanară și a celorlalte informații referitoare la activitatea desfășurată, potrivit standardelor profesionale publicate de Camera Auditorilor Financiari din România;

b) furnizează, la solicitarea Băncii Naționale a României, orice detalii, clarificări, explicații referitoare la datele cuprinse în situațiile financiare ale instituției financiare nebanară;

c) analizează practicile și procedurile controlului și auditului intern și, dacă consideră că acestea nu sunt corespunzătoare, va face recomandări instituției financiare nebanară înscrise în Registrul special, pentru remedierea lor.

(3) Raportul auditorului financiar împreună cu opinia sa vor fi prezentate adunării generale a acționarilor și vor fi publicate împreună cu situațiile financiare anuale.

Art. 50. — (1) Auditorul financiar trebuie să informeze Banca Națională a României de îndată ce, în exercitarea atribuțiilor sale, a luat cunoștință despre orice act sau fapt în legătură cu activitatea instituției financiare nebanară ori cu entitățile la care instituția financiară nebanară deține participații, act sau fapt care:

a) constituie o încălcare gravă a legii și/sau a reglementărilor ori a actelor emise în aplicarea acesteia, prin care sunt stabilite condițiile de desfășurare a activității instituției financiare nebanară;

b) este de natură să afecteze situația patrimonială a instituției financiare nebanară sau buna sa funcționare;

c) poate conduce la un refuz din partea auditorului de a-și exprima opinia asupra situațiilor financiare ale instituției financiare nebanară sau la exprimarea de către acesta a unei opinii cu rezerve.

(2) Îndeplinirea cu bună-credință de către auditorul financiar a obligației de a informa Banca Națională a României nu constituie o încălcare a obligației de păstrare a secretului profesional, care revine acestuia potrivit legii, și nu poate atrage răspunderea materială a acestuia.

Art. 51. — Fiecare instituție financiară nebanară va publica situațiile financiare, după aprobarea acestora de către adunarea generală a acționarilor, în forma stabilită de Banca Națională a României, la termenele prevăzute de lege.

CAPITOLUL VII

Sanțiuni

Art. 52. — (1) Banca Națională a României va lua măsuri de sancționare în cazul în care constată că o instituție financiară nebanară și/sau oricare dintre administratorii sau conducătorii acesteia se fac vinovați de:

a) încălcarea prevederilor prezentului titlu ori a reglementărilor emise de Banca Națională a României, inclusiv în domeniul prudențial, ori a reglementărilor proprii ale instituției financiare nebanară;

b) efectuarea de operațiuni fictive și fără acoperire reală;

c) neraportarea, raportarea cu întârziere sau raportarea de date eronate privind indicatorii de stabilitate financiară, indicatorii de prudență ori alți indicatori prevăzuți în reglementările Băncii Naționale a României;

d) nerespectarea măsurilor stabilite de Banca Națională a României;

e) administrarea necorespunzătoare a patrimoniului.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1), Banca Națională a României poate aplica următoarele sancțiuni:

a) avertisment scris dat instituției financiare nebanară;

b) amendă aplicabilă instituției financiare nebanară, între 0,01% și 0,5% din capitalul social, prin derogare de la dispozițiile art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare;

c) amendă aplicabilă administratorilor, conducătorilor, între 1—6 salarii medii nete/instituție financiară nebanară, conform situației salariale existente în luna precedentă datei la care s-a constatat fapta;

d) suspendarea desfășurării activității de creditare;

e) interzicerea desfășurării activității de creditare și, implicit, radierea din registrele în care este înscrisă instituția financiară nebanară.

(3) Amenzile încasate în aplicarea alin. (2) lit. b) și c) se fac venit la bugetul de stat.

(4) Aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 52 alin. (2) se prescrie în termen de un an de la data luării la cunoștință, dar nu mai mult de 3 ani de la data săvârșirii faptei.

(5) Aplicarea sancțiunilor nu înlătură răspunderea materială, civilă, administrativă sau penală, după caz.

Art. 53. — Banca Națională a României poate impune măsuri pentru remedierea deficiențelor constatate și a efectelor acestora.

Art. 54. — Actele de aplicare a măsurilor și sancțiunilor prevăzute în prezentul capitol se emit de către guvernatorul sau viceguvernatorul Băncii Naționale a României, cu excepția sancțiunilor prevăzute la art. 52 alin. (2) lit. e), a cărei aplicare este de competența Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României.

Art. 55. — (1) Actele emise în aplicarea prezentului titlu pot fi contestate, în termen de 15 zile de la data comunicării acestora, la Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României, care se pronunță prin hotărâre, în termen de 30 de zile de la data sesizării.

(2) Hotărârea consiliului de administrație poate fi atacată la Înalta Curte de Casație și Justiție, în termen de 15 zile de la comunicare.

(3) Până la adoptarea unei hotărâri de către Banca Națională a României, potrivit prevederilor alin. (1), sau, după caz, până la pronunțarea unei hotărâri definitive și irevocabile de către instanța judecătorească, potrivit prevederilor alin. (2), executarea actelor Băncii Naționale a României nu se suspendă.

(4) Banca Națională a României este singura autoritate în măsură să se pronunțe asupra considerentelor de oportunitate, evaluărilor și analizelor calitative care stau la baza emiterii actelor sale. În cazul contestării în instanță a actelor Băncii Naționale a României, instanța judecătorească se va pronunța asupra legalității acestor acte.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții aplicabile caselor de ajutor reciproc și caselor de amanet

Art. 56. — (1) Prevederile prezentului capitol se aplică exclusiv entităților ce fac obiectul înscrierii în Registrul de evidență.

(2) Caselor de ajutor reciproc și caselor de amanet le sunt aplicabile și prevederile cap. I, cap. II secțiunea a 6-a, cap. IX și cap. X.

Art. 57. — Casele de ajutor reciproc vor desfășura activitate de creditare, în conformitate cu prevederile legii speciale aplicabile acestora și ale prezentului titlu, cu respectarea următoarelor condiții:

a) înscrierea în Registrul de evidență ținut la Banca Națională a României;

b) păstrarea modului de organizare, funcționare și asociere potrivit prevederilor legii speciale care le reglementează activitatea;

c) limitarea activității de creditare conform prevederilor legii speciale care le reglementează activitatea;

d) limitarea surselor de finanțare potrivit legilor speciale care le reglementează activitatea.

Art. 58. — Casele de amanet vor desfășura activitatea de creditare, în conformitate cu prevederile legale în vigoare și ale prezentului titlu, cu respectarea următoarelor condiții:

a) înscrierea în Registrul de evidență ținut la Banca Națională a României;

b) organizarea și funcționarea potrivit Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

c) activitatea de creditare desfășurată se va limita la cea prevăzută la art. 7 alin. (1) lit. d) și va constitui obiectul principal de activitate.

Art. 59. — Procedura și cerințele privind luarea în evidență a caselor de ajutor reciproc și a caselor de

amanet în Registrul de evidență, precum și modalitatea de raportare de date și informații vor fi stabilite prin reglementări ale Băncii Naționale a României, potrivit specificului activității desfășurate.

CAPITOLUL IX

Dispoziții tranzitorii

Art. 60. — (1) Entitățile care prin activitatea desfășurată intră sub incidența prevederilor prezentului titlu, cu excepția caselor de ajutor reciproc și a caselor de amanet, indiferent de forma de organizare pe care o dețin la momentul intrării în vigoare a acesteia, vor trebui să procedeze la schimbarea formei juridice în societate comercială pe acțiuni și la îndeplinirea cerințelor generale, în vederea obținerii permisiunii de a desfășura activitatea de creditare prevăzută în prezentul titlu.

(2) Casele de amanet se vor organiza în oricare dintre formele juridice prevăzute de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 61. — (1) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, entitățile care intră sub incidența prevederilor prezentului titlu vor remite Băncii Naționale a României o declarație semnată de reprezentanții lor legali, însoțită de certificatul constatator emis de registrul comerțului, sau, după caz, de dovada înscrierii în registrul asociațiilor și fundațiilor, aflat la grefa judecătoriei în a cărei circumscripție teritorială își au sediul, eliberate cu maximum 15 zile înainte de depunerea la Banca Națională a României.

(2) Declarația prevăzută la alin. (1) va cuprinde următoarele informații:

a) numele conducătorului/conducătorilor, adresa și numărul de telefon la care acesta/aceștia poate/pot fi contactat/contactați;

b) totalul activelor, volumul creditelor acordate, capitaluri proprii, surse împrumutate, gradul de îndatorare calculat ca raport între sursele împrumutate și capitalurile proprii, precum și cifra de afaceri, înregistrate la încheierea ultimelor două exerciții financiare;

c) lista participațiilor deținute în calitate de acționar semnificativ în alte societăți, profilul societății, cota și quantumul deținute în capitalul social al entității;

d) alte date și informații solicitate de Banca Națională a României, de la caz la caz.

(3) Casele de ajutor reciproc și casele de amanet vor remite exclusiv documentele prevăzute la alin. (1) și alin. (2) lit. a) și d).

(4) Certificatul constatator emis de registrul comerțului, prevăzut la alin. (1), va cuprinde cel puțin informații referitoare la:

a) denumirea, adresa sediului social, forma juridică, capitalul social subscris și vărsat, în natură sau în formă bănească, obiectul de activitate principal și secundar, situația juridică;

b) date despre asociați/acționari, valoarea părților sociale/acțiunilor subscrise și vărsate;

c) fondul de comerț.

(5) Banca Națională a României poate decide asupra prelungirii termenului prevăzut la alin. (1) cu cel mult 30 de zile, în cazul unor cereri întemeiate.

Art. 62. — (1) Pe baza declarațiilor prevăzute la art. 61, Banca Națională a României va întocmi o listă cuprinzând entitățile prevăzute la art. 61, care va fi ținută la dispoziția acestora, prin unitățile sale teritoriale, și va fi publicată în două cotidiane de circulație națională, în scopul facilitării diligențelor de reorganizare în baza prezentului titlu.

(2) În termen de 60 de zile de la expirarea termenului prevăzut la art. 61 alin. (1), Banca Națională a României va elabora reglementări în aplicarea legii și va stabili criteriile în vederea clasificării instituțiilor financiare nebankare din perspectiva monitorizării și supravegherii acestora, pe baza analizării informațiilor cuprinse în declarațiile prevăzute la art. 61.

(3) În cazul în care declarația prevăzută la art. 61 nu este remisă în forma și la termenele specificate, entitățile respective nu vor mai putea desfășura activitate de creditare.

Art. 63. — (1) În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, entitățile care intră sub incidența prevederilor prezentului titlu, cu excepția caselor de ajutor reciproc și a caselor de amanet, vor întreprinde măsurile necesare încadrării în cerințele generale și vor îndeplini formalitățile de notificare prevăzute la cap. II secțiunea a 2-a.

(2) Studiul de fezabilitate prevăzut la art. 23 alin. (2) lit. e) va fi înlocuit cu o descriere a activității desfășurate, a structurii organizatorice și a situațiilor financiare aferente ultimilor 2 ani.

(3) Casele de ajutor reciproc și casele de amanet vor îndeplini formalitățile de luare în evidență în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe, în conformitate cu reglementările ce vor fi emise de Banca Națională a României.

(4) Casele de amanet se vor reorganiza conform art. 60 alin. (2), în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

Art. 64. — (1) Instituțiile financiare nebankare înscrise în Registrul general și care la momentul înscrierii în acesta îndeplinesc criteriile menționate la art. 27 pentru înregistrarea în Registrul special sunt obligate ca, în termen de maximum 6 luni de la data înregistrării în Registrul general și în Registrul special, să facă dovada îndeplinirii cerințelor speciale prevăzute la cap. II secțiunea a 4-a.

(2) Banca Națională a României poate decide asupra prelungirii termenului prevăzut la alin. (1) cu cel mult 6 luni, în cazul unor cereri întemeiate.

Art. 65. — Banca Națională a României va stabili prin reglementări procedura și termenele de înregistrare în registre a instituțiilor financiare nebankare în funcțiune la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

Art. 66. — (1) Entitățile care în termenele prevăzute la art. 61, 63 și 64 nu se încadrează în cerințele stabilite prin prezentul titlu nu vor mai putea desfășura activitate de creditare și nu vor mai putea încheia noi contracte.

(2) Casele de amanet și casele de ajutor reciproc care nu se încadrează în termenele și cerințele prevăzute la art. 61, respectiv la art. 63 alin. (4), nu vor mai putea desfășura activitate de creditare și nu vor mai putea încheia noi contracte.

(3) Contractele încheiate până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe și care se circumscriu acestuia nu mai pot fi prelungite prin acte adiționale, păstrându-și valabilitatea până la scadență.

Art. 67. — Împrumuturile obținute până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe prin emisiune de obligațiuni se vor derula până la scadența acestora.

Art. 68. — (1) Aporturile în natură efectuate la capitalul social al instituțiilor financiare nebankare până la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe sunt asimilate vărsămintelor în numerar.

(2) Majorarea capitalului social al entităților care intră sub incidența prezentului titlu, pentru atingerea nivelului

prevăzut de aceasta și de reglementările Băncii Naționale a României, pe perioada prevăzută de dispozițiile tranzitorii, se va realiza exclusiv prin aporturi sub formă bănească.

CAPITOLUL X

Dispoziții finale

Art. 69. — (1) Dispozițiile prezentului titlu se vor aplica în mod corespunzător și sucursalelor din România ale instituțiilor financiare nebankare având sediul într-un alt stat.

(2) Începând cu data aderării României la Uniunea Europeană, pentru sucursalele din România ale instituțiilor financiare nebankare având sediul în statele membre, cerințele referitoare la desfășurarea activității de creditare, monitorizarea și supravegherea acestora vor fi stabilite în baza acordurilor de cooperare încheiate cu autoritățile din statele respective.

Art. 70. — (1) Instituțiile financiare nebankare se pot constitui în asociații profesionale care să le reprezinte interesele colective, precum și interesele beneficiarilor față de autoritățile publice și care să analizeze problemele de interes comun în domeniul activității desfășurate. Asociațiile profesionale pot colabora cu Banca Națională a României.

(2) Instituțiile financiare nebankare pot adera la asociații internaționale de profil, cu respectarea obligațiilor ce decurg din actele constitutive.

(3) Separat sau în cadrul asociației profesionale, instituțiile financiare nebankare vor putea să-și organizeze un corp propriu de executori, a cărui activitate va fi strict legată de punerea în executare a titlurilor executorii aparținând acestora. Statutul acestui corp de executori va fi aprobat prin ordin al ministrului justiției.

Art. 71. — (1) Prezentul titlu se completează cu dispozițiile legislației speciale aplicabile, în măsura în care acestea nu contravin prevederilor acestuia.

(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă orice alte dispoziții contrare.

Art. 72. — Banca Națională a României va elabora reglementări în aplicarea prezentului titlu, care vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

TITLUL II

Dispoziții referitoare la aprobarea contractării de către Ministerul Finanțelor Publice a unui credit extern

Art. 73. — (1) Se aprobă contractarea de către Ministerul Finanțelor Publice a unui credit extern pentru asigurarea resurselor financiare necesare plății parțiale a tranșelor de avans, în valoare totală de 8,142 milioane euro, echivalent al sumelor contractuale denumite în USD, datorate de Societatea Comercială „Compania Națională de Transporturi Aeriene Române — TAROM” — S.A. companiei AIRBUS SAS Franța pentru achiziționarea a patru aeronave Airbus A 318.

(2) Între Ministerul Finanțelor Publice, în calitate de împrumutat, și Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, în calitate de subîmprumutat, se va încheia un acord de împrumut subsidiar prin care se va delega Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului întreaga autoritate și responsabilitate în implementarea proiectelor, utilizarea sumelor din împrumut și efectuarea plăților aferente serviciului datoriei publice externe.

(3) Rambursarea creditului extern potrivit alin. (1), precum și plata primelor de asigurare, a dobânzilor, a comisioanelor și a altor costuri aferente se vor asigura de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație.

TITLUL III

Dispoziții referitoare la suplimentarea numărului de posturi pentru Academia Română și pentru Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației

Art. 74. — (1) Se suplimentează cu 5 posturi numărul maxim aprobat pe anul 2006, prin Legea bugetului de stat pe anul 2006 nr. 379/2005, Academiei Române, la capitolul 53.01 „Cercetare fundamentală și cercetare-dezvoltare”, pentru Institutul Național pentru Studiul Totalitarismului.

(2) Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă modificările corespunzătoare în anexele la bugetul aprobat Academiei Române, la propunerea Institutului Național pentru Studiul Totalitarismului, cu avizul ordonatorului principal de credite și cu încadrarea în cheltuielile cu salariile aprobate pe anul 2006.

Art. 75. — (1) Se suplimentează cu 10 posturi numărul maxim aprobat pe anul 2006 prin Legea nr. 379/2005 Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației.

(2) Se autorizează ordonatorul principal de credite să introducă modificările corespunzătoare în anexele la bugetul aprobat Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice și cu încadrarea în cheltuielile cu salariile aprobate pe anul 2006.

TITLUL IV

Dispoziții referitoare la autorizarea Ministerului Finanțelor Publice de a efectua unele cheltuieli necesare asigurării asistenței juridice

Art. 76. — Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să efectueze din bugetul propriu, din capitolul 51.01 „Autorități publice și acțiuni externe”, titlul „Bunuri și servicii”, plata cheltuielilor necesare asigurării asistenței juridice și a reprezentării în legătură cu contractele finanțate în cadrul programelor de preaderare ISPA și PHARE gestionate de Oficiul de Plăți și Contractare PHARE.

Art. 77. — Normele procedurale interne pentru organizarea și desfășurarea procedurilor de încheiere a contractului de achiziție publică pentru asistență juridică și reprezentare în legătură cu contractele finanțate în cadrul programelor de preaderare ISPA și PHARE gestionate de Oficiul de Plăți și Contractare PHARE se vor stabili prin ordin al ministrului finanțelor publice, în condițiile legii.

TITLUL V

Dispoziții referitoare la instituirea cadrului legal pentru acordarea de stimulente personalului Oficiului pentru Migrația Forței de Muncă

Art. 78. — Prevederile alin. (8) al art. IV din Ordonanța Guvernului nr. 29/2004 pentru reglementarea unor măsuri financiare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 116/2004, se aplică și personalului din cadrul Oficiului pentru Migrația Forței de Muncă.

PARTEA a II-a

Modificarea și completarea dispozițiilor unor acte normative

SECȚIUNEA 1

Modificarea Legii nr. 389/2004 pentru ratificarea Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare privind finanțarea Proiectului de diminuare a riscurilor în cazul producerii calamităților naturale și pregătirea pentru situații de urgență și a Acordului de asistență financiară nerambursabilă dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, acționând în calitate de agenție de implementare a Facilității Globale de Mediu, privind finanțarea Proiectului de diminuare a riscurilor în cazul producerii calamităților naturale și pregătirea pentru situații de urgență, semnate la București la 26 mai 2004

Art. I. — Alineatul (1) al articolului 2 din Legea nr. 389/2004 pentru ratificarea Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare privind finanțarea Proiectului de diminuare a riscurilor în cazul producerii calamităților naturale și pregătirea pentru situații de urgență și a Acordului de asistență financiară nerambursabilă dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, acționând în calitate de agenție de implementare a Facilității Globale de Mediu, privind finanțarea Proiectului de diminuare a riscurilor în cazul producerii calamităților naturale și pregătirea pentru situații de urgență, semnate la București la 26 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 934 din 13 octombrie 2004, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Proiectul se realizează de către unitățile de management al proiectului, înființate în cadrul Ministerului Administrației și Internelor, Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor, Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului și Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, denumite în continuare *UMP—MAI*, *UMP—MMGA*, *UMP—MTCT* și *UMP—ANRM*. Cele patru instituții publice menționate sunt desemnate ca agenții de implementare. Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului va avea drept sarcină și colectarea și consolidarea tuturor situațiilor și rapoartelor ce reflectă progresul fizic și financiar al proiectului.”

SECȚIUNEA a 2-a

Modificarea și completarea Legii nr. 56/2005 privind aprobarea Contractului de finanțare dintre România și Banca Europeană de Investiții pentru Proiectul privind infrastructura municipală în domeniul alimentării cu apă, etapa a II-a, semnat la București la 15 martie 2004 și la Luxemburg la 19 martie 2004

Art. II. — Legea nr. 56/2005 privind aprobarea Contractului de finanțare dintre România și Banca Europeană de Investiții pentru Proiectul privind infrastructura municipală în domeniul alimentării cu apă, etapa a II-a, semnat la București la 15 martie 2004 și la Luxemburg la 19 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 14 aprilie 2005, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După alineatul (2) al articolului 2 se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Beneficiarii finali ai împrumutului Băncii Europene de Investiții sunt municipiul Buzău, municipiul Satu Mare și Compania Județeană «Apa Serv» — S.A. Piatra-Neamț.”

2. Alineatele (3) și (4) ale articolului 2 vor avea următorul cuprins:

„(3) Ministerul Finanțelor Publice va încheia acorduri de împrumut subsidiar cu beneficiarii finali ai împrumutului Băncii Europene de Investiții, precum și cu beneficiarii finali ai proiectului și/sau cu unitățile administrativ-teritoriale, în care vor fi stipulate drepturile și obligațiile părților, inclusiv sursele de finanțare a proiectului, conform planurilor de finanțare anexate la acestea.

(4) Oficiul de Plăți și Contractare PHARE din cadrul Ministerului Finanțelor Publice este unitatea de monitorizare desemnată a proiectului și, în această calitate, este responsabilă de urmărirea, raportarea și efectuarea tragerilor aferente împrumutului Băncii Europene de Investiții, precum și de calcularea obligațiilor de plată care revin beneficiarilor finali ai împrumutului Băncii Europene de Investiții.“

3. Alineatul (1) al articolului 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Plata serviciului datoriei publice externe, respectiv a ratelor de capital, dobânzilor și oricărui alte costuri, va fi asigurată din sume prevăzute anual cu această destinație din bugetele proprii ale beneficiarilor finali ai împrumutului Băncii Europene de Investiții.“

4. După alineatul (1) al articolului 3 se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) În vederea asigurării fondurilor necesare pentru plata serviciului datoriei publice externe, respectiv a ratelor de capital, dobânzilor și oricărui alte costuri, beneficiarii finali ai asistenței financiare nerambursabile din partea Uniunii Europene, care sunt beneficiari finali ai proiectului, și beneficiarii finali ai împrumutului Băncii Europene de Investiții au obligația de a constitui, conform prevederilor contractului de finanțare și în condițiile legii, fondul de întreținere, înlocuire și dezvoltare.“

5. Alineatul (2) al articolului 3 va avea următorul cuprins:

„(2) În vederea acoperirii riscurilor financiare care decurg din obligația plății serviciului datoriei publice externe, Compania Județeană «Apa Serv» — S.A. Piatra-Neamț va plăti comisionul pentru alimentarea fondului de risc conform prevederilor legale în vigoare.“

6. Alineatul (1) al articolului 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice ca, de comun acord cu Banca Europeană de Investiții și cu beneficiarii finali ai împrumutului, să introducă, pe parcursul utilizării împrumutului, în raport cu condițiile concrete de derulare a contractului de finanțare prevăzut la art. 1, amendamente la conținutul acestuia care privesc realocări de fonduri, modificări în structura împrumutului, modificări de termene, precum și orice alte modificări care nu sunt de natură să sporească obligațiile financiare ale României față de Banca Europeană de Investiții sau să determine noi condiționalități economice față de cele convenite inițial între părți.“

Art. III. — Legea nr. 56/2005 privind aprobarea Contractului de finanțare dintre România și Banca Europeană de Investiții pentru Proiectul privind infrastructura municipală în domeniul alimentării cu apă, etapa a II-a, semnat la București la 15 martie 2004 și la Luxemburg la 19 martie 2004, cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

SECȚIUNEA a 3-a

Completarea Ordonanței Guvernului nr. 41/2005 privind reglementarea unor măsuri financiare

Art. IV. — La secțiunea a 4-a „Reglementări privind împrumutul extern contractat de Ministerul Sănătății cu garanția statului în vederea consolidării, modernizării și dotării Spitalului Clinic Colțea și refacerii Bisericii Colțea“ a capitolului I „Reglementări ale unor operațiuni financiare și fiscale“ din Ordonanța Guvernului nr. 41/2005 privind reglementarea unor măsuri financiare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 28 iulie 2005, după articolul 6 se introduce un nou articol, articolul 7, cu următorul cuprins:

„Art. 7. — Activitățile aferente Spitalului Clinic Colțea și Bisericii Colțea cuprind:

- refacerea Bisericii Colțea;
- proiectarea, consolidarea, restaurarea, modernizarea și dotarea cu aparatură medicală a Spitalului Clinic Colțea, situat în municipiul București, bd. I. C. Brătianu nr. 1, sectorul 3. Costurile aferente acestor activități sunt în valoare de 61,830 milioane euro;
- extinderea Spitalului Clinic Colțea prin construirea unei noi clădiri în incinta Spitalului Clinic de Urgență pentru Copii «Grigore Alexandrescu», situat în municipiul București, str. Iancu de Hunedoara nr. 30—32, sectorul 1, cu specific de Centru de Cardiologie și Chirurgie Cardiovasculară pentru Copii. Costurile aferente proiectării, construcției și dotării extinderii Spitalului Clinic Colțea sunt în valoare de 32,509 milioane euro.“

SECȚIUNEA a 4-a

Modificarea Legii nr. 129/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Fondului Român de Dezvoltare Socială

Art. V. — La alineatul (2) al articolului 24 din Legea nr. 129/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Fondului Român de Dezvoltare Socială, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 483 din 8 iunie 2005, litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) de la bugetul de stat, în limita echivalentului în lei a 12,4 milioane dolari S.U.A., din care echivalentul în lei a 300.000 dolari S.U.A. pentru asigurarea condițiilor necesare extinderii activității Fondului ca urmare a implicării în pregătirea proiectelor și programelor integrate privind grupurile sărace de etnie romă. Suma de 12,4 milioane dolari S.U.A. poate fi majorată ulterior prin actele normative prin care se vor aproba noi împrumuturi utilizate de Fond.“

SECȚIUNEA a 5-a

Modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 146/2002 privind formarea și utilizarea resurselor derulate prin trezoreria statului

Art. VI. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 146/2002 privind formarea și utilizarea resurselor derulate prin trezoreria statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 824 din 14 noiembrie 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 201/2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După alineatul (2) al articolului 2 se introduc două noi alineate, alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) În cazul afectării integrității disponibilităților bănești păstrate la Trezoreria Statului, prejudiciul creat se acoperă din bugetul Trezoreriei Statului, în baza documentelor justificative care atestă obligația de plată a statului.

(4) Sumele rezultate din derularea procedurilor judiciare legale de recuperare a prejudiciului creat ca urmare a

afectării integrității disponibilităților bănești păstrate la Trezoreria Statului constituie venit al bugetului Trezoreriei Statului.“

2. Alineatul (1) al articolului 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Contul curent general al Trezoreriei Statului funcționează la Banca Națională a României și este deschis pe numele Ministerului Finanțelor Publice.“

3. După alineatul (1) al articolului 3 se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Direcțiile generale ale finanțelor publice județene pot încheia convenții cu instituțiile de credit selectate de acestea pentru prestarea de servicii de casierie pentru unitățile Trezoreriei Statului care nu au organizată casierie-tezaur. La selectarea instituțiilor de credit se vor avea în vedere cele mai avantajoase oferte din punctul de vedere al bonității instituțiilor de credit, precum și al comisionului practicat de acestea, pe baza unui punctaj la care preponderent va fi al doilea criteriu.“

SECȚIUNEA a 6-a

Modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 10/2005 privind reglementarea unor măsuri financiare

Art. VII. — Ordonanța Guvernului nr. 10/2005 privind reglementarea unor măsuri financiare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 96 din 28 ianuarie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 146/2005, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatul (1) al articolului 23 va avea următorul cuprins:

„Art. 23. — (1) Ministerul Culturii și Cultelor încredințează Administrației, prin transfer, sumele prevăzute în bugetul ministerului pentru finanțarea de programe, proiecte și acțiuni culturale, altele decât cele prevăzute la alin. (2), precum și sumele destinate finanțării editării de carte, reviste și alte publicații prin comandă de stat.“

2. După alineatul (1) al articolului 23 se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Transferul sumelor prevăzute la alin. (1) se face pe baza unei proceduri aprobate prin ordin al ministrului culturii și cultelor, care să reglementeze modul de utilizare și justificare de către Administrație a sumelor transferate.“

3. După alineatul (1) al articolului 35 se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 51/1998, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 245/2001, sunt aplicabile Ministerului Culturii și Cultelor numai pentru finanțarea programelor și a celorlalte evenimente și activități culturale prevăzute la art. 23 alin. (2).“

Art. VIII. — Pentru aplicarea prevederilor art. 23 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 10/2005 privind reglementarea unor măsuri financiare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 146/2005, cu modificările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta ordonanță, se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului Ministerului Culturii și Cultelor pe anul 2006. Ministerul Culturii și Cultelor este autorizat să introducă modificările corespunzătoare în volumul și în structura bugetului Administrației Fondului Cultural Național pe anul 2006.

SECȚIUNEA a 7-a

Modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale

Art. IX. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 21 ianuarie 2005, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Alineatul (3) al articolului 1 va avea următorul cuprins:

„(3) Aparatele de marcat electronice fiscale sunt livrate prin distribuitori autorizați. În sensul prezentei ordonanțe de urgență, prin *distribuitor autorizat* se înțelege agentul economic pe numele căruia a fost eliberat avizul prevăzut la art. 5 alin. (2). Distribuitorul autorizat are dreptul de a comercializa aparatele de marcat electronice fiscale, inclusiv produsele complementare acestora, pentru care a obținut avizul, precum și obligația să asigure servicii la aceste aparate atât în mod direct, cât și prin alți agenți economici acreditați de către acesta, denumiți în continuare *unități acreditate pentru comercializare și/sau servicii*. Distribuitor autorizat nu poate fi decât producătorul sau importatorul aparatului respectiv. În situația defectării aparatelor de marcat electronice fiscale utilizatorii sunt obligați ca în momentul constatării defecțiunii să anunțe distribuitorul autorizat care a livrat aparatul sau, după caz, unitatea de servicii acreditată a acestui distribuitor autorizat.“

2. La articolul 2, literele g) și r) vor avea următorul cuprins:

„g) activitățile de asigurări și ale caselor de pensii, precum și activitățile de intermediari financiare, inclusiv activitățile auxiliare acestora. Nu sunt exceptate activitățile de schimb valutar cu numerar și substitute de numerar pentru persoane fizice, altele decât operațiunile efectuate de punctele de schimb valutar din incinta instituțiilor de credit, aparținând acestor instituții, precum și cele efectuate prin intermediul automatelor de schimb valutar;

.....
r) vânzările de bunuri și prestările de servicii care nu se încasează integral cu numerar și/sau substitute de numerar;“

SECȚIUNEA a 8-a

Modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 48/2005 pentru reglementarea unor măsuri privind numărul de posturi și cheltuielile de personal în sectorul bugetar

Art. X. — Alineatul (2) al articolului 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2005 pentru reglementarea unor măsuri privind numărul de posturi și cheltuielile de personal în sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 562 din 30 iunie 2005, aprobată prin Legea nr. 367/2005, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București vor transmite la Ministerul Finanțelor Publice până la data de 22 a lunii curente pentru luna anterioară situația centralizatoare, pe județ și, respectiv, pe municipiul București, privind monitorizarea numărului de posturi și a cheltuielilor de personal.“

SECȚIUNEA a 9-a

Completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 179/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 340/2004 privind instituția prefectului

Art. XI. — După articolul IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 340/2004 privind instituția prefectului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.142 din 16 decembrie 2005, se introduce un nou articol, articolul IV¹, cu următorul cuprins:

„**Art. IV¹.** — Se autorizează Ministerul Administrației și Internelor să introducă modificările ce decurg din prezenta ordonanță de urgență în anexele la bugetul acestuia, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice și cu încadrarea în cheltuielile cu salariile și numărul maxim de posturi aprobate pe anul 2006.”

SECȚIUNEA a 10-a

Modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/2004 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale

Art. XII. — Alineatul (2) al articolului 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2004 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 25 martie 2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 228/2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Conducerea Autorității Naționale pentru Turism este asigurată de un președinte cu rang de secretar de stat, ajutat de un vicepreședinte cu rang de subsecretar de stat, numiți prin decizie a primului-ministru, la propunerea ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului. Postul de vicepreședinte se asigură prin suplimentarea schemei de personal a Autorității Naționale pentru Turism.”

Art. XIII. — Se autorizează Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului să introducă modificările corespunzătoare în anexele la bugetul aprobat acestuia, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice și cu încadrarea în cheltuielile cu salariile aprobate pe anul 2006.

SECȚIUNEA a 11-a

Modificarea și completarea Legii nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice

Art. XIV. — Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839 din 13 septembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După alineatul (4) al articolului 31 se introduce un nou alineat, alineatul (4)¹, cu următorul cuprins:

„(4)¹ Prin derogare de la dispozițiile art. 252 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, încheierile judecătorului-delegat, pronunțate în condițiile alin. (4) la cererea creditorilor bugetari, se comunică pe cale electronică Ministerului Finanțelor Publice — Agenția Națională de Administrare Fiscală, direcțiilor generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București, Direcției generale de administrare

a marilor contribuabili și Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului, se publică pe pagina de Internet a Oficiului Național al Registrului Comerțului și se afișează la sediul oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal, în a cărui rază societatea comercială dizolvată își are sediul social.”

2. **Alineatul (6) al articolului 31 va avea următorul cuprins:**

„(6) Încheierea de radiere se înregistrează în registrul comerțului, se comunică și se publică, potrivit dispozițiilor alin. (4)¹.”

SECȚIUNEA a 12-a

Modificarea Ordonanței Guvernului nr. 53/2005 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar și al contabilității publice

Art. XV. — Articolul 1 din Ordonanța Guvernului nr. 53/2005 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar și al contabilității publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 1 septembrie 2005, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Sumele necesare continuării finanțării măsurilor din cadrul programului ISPA, în cazul indisponibilității temporare a sumelor de cofinanțare asigurate prin tragerile din împrumuturile contractate sau care urmează să fie contractate de Ministerul Finanțelor Publice de la Banca Europeană de Investiții și pentru care acordul de împrumut, respectiv acordurile subsidiare de împrumut, nu au fost încă semnate, se prevăd în bugetul Ministerului Finanțelor Publice, la poziția «Transferuri aferente Fondului național de preaderare — Acțiuni generale».”

SECȚIUNEA a 13-a

Modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 198/2005 privind constituirea, alimentarea și utilizarea Fondului de întreținere, înlocuire și dezvoltare pentru proiectele de dezvoltare a infrastructurii serviciilor publice care beneficiază de asistență financiară nerambursabilă din partea Uniunii Europene

Art. XVI. — Normele pentru constituirea, alimentarea și utilizarea Fondului de întreținere, înlocuire și dezvoltare, aprobate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 198/2005 privind constituirea, alimentarea și utilizarea Fondului de întreținere, înlocuire și dezvoltare pentru proiectele de dezvoltare a infrastructurii serviciilor publice care beneficiază de asistență financiară nerambursabilă din partea Uniunii Europene, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.193 din 30 decembrie 2005, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Alineatul (1) al articolului 4 va avea următorul cuprins:**

„Art. 4. — (1) Operatorul și unitatea administrativ-teritorială care realizează proiecte cu asistență financiară nerambursabilă din partea Uniunii Europene au obligația ca de la semnarea memorandumului de finanțare sau acordului de împrumut pentru cazurile specificate la art. 3 alin. (1) din ordonanța de urgență să constituie potrivit art. 3 Fondul IID pe întreaga perioadă de viață a investiției.”

2. După alineatul (4) al articolului 4 se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) În cazul în care sursele datorate conform alin. (4) nu sunt suficiente pentru a acoperi serviciul datoriei publice constând în rate de capital, dobânzi, comisioane și alte costuri aferente împrumutului datorat pentru următorul an al

fiecărui exercițiu financiar, unitatea administrativ-teritorială contribuie cu alte sume din bugetele proprii.“

3. **Articolul 7 va avea următorul cuprins:**

„Art. 7. — În cazul în care sumele nu sunt plătite integral și la termenele stabilite în Fondul IID, astfel încât cerințele minime stabilite conform art. 9 să fie îndeplinite, dobânzile și penalitățile de întârziere calculate pentru sumele neachitate în termen, în conformitate cu reglementările în vigoare în materie de colectare a creanțelor bugetare, dacă legea nu prevede altfel, vor constitui creanțe ale bugetului local și vor fi executate conform dispozițiilor legale în vigoare.“

4. **Articolul 9 va avea următorul cuprins:**

„Art. 9. — Soldul minim al Fondului IID la sfârșitul fiecărui semestru potrivit art. 11 trebuie să acopere:

a) cel puțin serviciul datoriei publice constând în rate de capital, dobânzi, comisioane și alte costuri aferente împrumutului datorat pentru următorul an al fiecărui exercițiu financiar până când împrumutul sau împrumuturile

pentru cofinanțarea proiectelor finanțate prin asistență financiară nerambursabilă din partea Uniunii Europene sau prin Programul de dezvoltare a utilităților municipale, etapele I și a II-a, Proiectul de conservare a energiei termice și Programul de dezvoltare a infrastructurii în orașele mici și mijlocii din România, dacă este cazul, sunt lichidate sau anulate pentru cazul în care proiectele sunt finanțate/cofinanțate prin împrumuturi;

b) întreținerea activelor date în administrare/concesionare în conformitate cu sumele stabilite în studiile de fezabilitate și indicatorii tehnico-economici ai investiției, astfel cum au fost aprobați prin hotărâre a Guvernului sau hotărâre a consiliului local, și înlocuirea și dezvoltarea activelor date în administrare/concesionare, astfel cum au fost stabilite prin legislația în vigoare pentru cazul în care proiectele nu sunt finanțate/cofinanțate prin împrumuturi.“

Art. XVII. — Prezenta ordonanță intră în vigoare la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 26 ianuarie 2006.
Nr. 28.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

5 948368 071933